

POSTANOWIENIE

29 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 29 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa L. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w K. poprzednio C. Niestandaryzowany
Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.
przeciwko J. G.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej J. G.
od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z 28 sierpnia 2015 r., I C 1027/14,

odrzuca skargę kasacyjną.

[SOP]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z 28 sierpnia 2015 r. zasądził od pozwanego J.G. na rzecz powoda kwotę 191 876,82 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 4 lipca 2023 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9 594 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwotę 3 617 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany J. G. wniósł skargę kasacyjną od tego orzeczenia, którą sporządził i podpisał osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych; dotyczy ono również czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w powołanym przepisie przymus adwokacko - radcowski odnosi się do każdego postępowania przed Sądem Najwyższym i wyłącza zdolność strony do podejmowania czynności procesowych osobiście. Oznacza to, że czynności samej strony lub pełnomocnika niebędącego adwokatem lub radcą prawnym są bezskuteczne. Przymus adwokacko - radcowski w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma na celu zapewnienie złożenia środka odwoławczego, który odpowiada ustawowym wymaganiom i jest wynikiem dochowania staranności, jakiej można wymagać od profesjonalisty (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt V CZ 15/19, nie publ.).

Środek odwoławczy wniesiony z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalny a uchybienie leżące u podstaw tej oceny ma charakter nieusuwalny. Skarga kasacyjna dotknięta takim brakiem podlega zatem odrzuceniu bez wzywania skarżącej do jego uzupełnienia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2009 r., II CSK 399/09; z 16 kwietnia 2014 r., II CSK 587/13; z 28 sierpnia 2019 r., III CSK 61/19; z 30 października 2019 r., V CSK 316/18; z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18; z 16 stycznia 2009 r., V CZ 87/08; z 8 października 2014 r., II CZ 53/14; z 10 marca 2016 r., III CZ 7/16; z 17 kwietnia 2019 r., V CZ 15/19 - nie publ.).

Z tych względów niniejsza skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako sporządzona przez osobę nieuprawnioną (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

[a!]

